

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خودای به خشندهی دلوقان

سورتی الکھف

تفسیر

کلمة

سوپاس، گِیرانه‌وهی هه‌موو
نیعمه‌ته‌کان بو پەروەردگار

الحمد

بو خودای (الله) تاقانه

الله

ئەو پەروەردگاری

الذی

دایبەزان‌دوو

أنزل

بۆسەر	علی
بەندەى خۆى (محمد) (ص)	عبدە
قورئان، پەرتووگ	الکتاب
نەرى، ھەرگیز	ولم
نەى گىراپەو، خودا نەى گىراپەو	يجهک
بۆئەو قورئانە	له
خىچ و خواری	عوجا 1
راستە، خوارنیه، پتەو	قيما
بۆ ئەوەى خەلکە کە ئاگادار بکاتەو	لنذر
لەسزايەکی	بأسا
توند وتۆل	شدیدا
لە	من
لايەن خۆپەو	لدنه
ئەوقورئانە موژدە دەداتە	ويشیر
باوەرداران	المؤمنين
ئەو باوەردارانەى	الذين
ئەنجام دەدەن	يعملون

الصالعات	کردهوهی چاکی، کردهوه چاکه کان
أن	بهراستی
لهم	بو باوهرداران ههیه
أجرا	پاداشتیکی
حسنا	2 جوان وباش
ماکثین	دهمیننهوه
فیه	لهنیو ئهوپاداشتهی، مه بهست پی ی بهههشته
أبدا	3 بهههمیشهیی
وینذر	قورئان دهترسینیت ئه و قورئانه، ناردراوه بو سهرا (محمد) (ص)
الذین	ئهوانهی
قالوا	دهیانگوت
اتخذ	گرتیتی، دایناوه
الله	خودا
ولد	4 مندال، واته خودا مندالی ههیه پهناده گرم بهخوا

نه‌بوو، نيه بوکافران	ماهم
به‌وقسه‌یه‌ی که‌ده‌یانگوت خودا مندالی هه‌یه	به
له	من
زانباری واته له‌گیرفانی خو‌یان ئه‌وقسیه ده‌که‌ن، شاره‌زایان نيه	علم
وه‌نه	ولا
باوک و‌با‌پیرانیان، ئه‌وانیش به‌بی ^٧ زانست ئه‌و‌کاره‌یان ده‌کرد	لأبائهم
زله، گه‌وره‌یه، بی ره‌زایه ^٧	کبرت
ئهو وشه‌یه، خودا مندالی هه‌یه	کلمه
ده‌رده‌چوو ئه‌وقسه‌یه	تخرج
له	من
ده‌میاندا	أفواههم
نيه	إن
ئهو‌هی ئه‌وان ده‌لیی ^٧	يقولون
مه‌گه‌ر، ته‌نها	إلا

درۆیه	کذبا
تکاوايه، رهجا لهتو دهکهم	5 فلعلک
بکوژی، تو بکوژی	باخع
دهروونی خوټی	نفسک
لهسه‌ر	علی
شوینه‌واریان خوټیان پی هیلاک	ءاټارهم
دهکه‌یت	
ئه‌گهر	إن
نه‌هینین	لم
باوهر، ئه‌وان باوهر نه‌هینن	یؤمنوا
بهو	بهذا
قور ئانه	6 العدیت
ناره‌حه‌ت ده‌یی‌ت	أسفا
ئیمه	إنا
گیرامان د	جعلنا
روستمان کرد	
شتیک ئه‌وشته‌ی	ما

لهسهر	علی
گۆی زهویه	الأرض
کردمنه جوانی	زینة
بوژهوی	لها
بوئهوهی ئهوان تاقی بکهینهوه	لنبلوهم
کامهیان	أیهم
چاک ئهنجام دهدات	أحسن
کردهوهی	عملا
وهئیمه	وإنا
دهی گیرینهوه	لجاعلون
ئهوشتهی	ما
لهسهر زهوی، لهسهر زهویه	عليها
بهدهشتایهکی	8 صعيدا
رووت، جوانیه کهی ناهیلیت	جرزا
ئهم حهرفه بوگواستنهوه دیت له بابهتیک بوّبابهتیک دیکه	أم
تو واتیکه یشتیت	حسبت

به‌راستی	أن
هاوه‌لانی، یارانی، براده‌رانی	أصحاب
ئه‌شکه‌وتی	الكهف
ئه‌وشوینه‌ی ئه‌شکه‌وتی لی بوو	والرقيم
ئه‌وان له‌پیشدا ببون	كانوا
له	من
به‌لگه‌کانی ئیمه	آياتنا
سه‌رسام بوون	عجا 9
له‌وکاته‌ی	إذ
چوو	أوى
کۆمه‌له‌ گه‌نجیک	الفتية
بو	إلى
ئه‌شکه‌وتی	الكهف
کۆمه‌له‌ گه‌نجه‌که‌ گوتیان، پارانه‌وه	فقالوا
په‌روه‌ردگاری ئیمه	ربنا
پیمان ببه‌خشه	آاتنا
له	من

لایهن خوٚتهوه	لدنک
بهزهیی	رحمة
ئاماده بکه	وهیئ
بوئیمه	لنا
له	من
ئهوکارهی ئیمه پیی ههلساوین	أمرنا
رینمایی مان بکه	رشدا
ئیمه پهردهماندادا، خهواندمان	فضرینا
بهسه‌ر	علی
گویچکه‌ی ئهواندا	ءاذانهم
له‌نیو	فی
ئه‌شکه‌وتی دا	الكهف
چه‌ندین سال، سآله‌های سال	سنین
به‌ژماره	عددا
له‌پاشان، له‌پاش ئه‌وخه‌وه دریژخایه‌نه	ثم
خه‌به‌رمان کرده‌وه، زیندوومان	بعثناهم
کردنه‌وه	

بوئەوہی ئیْمە بزانیڤ بوئەوہی جیایان بکەینەو ئاخۆ	لبنحلم
کامیان	أی
لەو دوو گرووپە	العزین
سەرژمیری دەکەن	أحصی
بوئەو شەوانە	لما
کەما بوونەو لەئەشکەوتی	لبثوا
کاتیکی زۆر، ماوہیەکی زۆر	أمدأ
ئیمە	نعن
دەگیرپینەو	نقص
بوئەو، بەسەرە توو	عليك
هەوالی ئەوان	نبأهم
بەرەستی، وەکوخۆی	بالعق
بەرەستی، ئەوان	إنهم
کۆمەلە گەنجیک بوون	فتية
باوەریان هینابوو	ءامنوا
بەپەروەردگاریان	بربهم

وژدناهم	ئیمهش زیادمان کرد بوئهوان
هدی	رینگامان نیشانندان، رینمایمان کردن
وربطنا	بههیزمان کرد، جیگیرمان کرد
علی	لهسهر
قلوبهم	دلی ئهوان
إذ	لهوکاتهی، لهودههمهی
قاموا	راپهرین لهبهردهمیدا
فقالوا	ئهوان گوتیان
ربنا	پهروهردگاری ئیمه
رب	خودای، پهروهه رینی
السموات	ئاسمانهکان و
والأرض	زهویه
لن	ههرگیز
ندعو	ناپه رهستین
عن	له
دونه	جگه له خودای
إلها	خودایه کی دیکه، په رستراویکی دیکه

لقد	بهراستی
قلنا	ئه گهر بلین
إذا	لهوکاته دا، لهوده مه دا
شططا	14 قسه ی هه لیت و په لیت و درۆمان کردوه
هؤلاء	ئهمانه
قومنا	گه لی مه یه، گه لی ئیمه
اتخذوا	ده په رستن، ده گرن
من	له
دونه	جگه له خودای تاقانه
ءالهة	چه ندین سه نه ما، چه ندین بت
لولا	ده بویه، خوژیا
يأتون	ئه وان هینا بایان، ئه وان ه ی سه نه م ده په رستن
علیم	له سه ر په یکه ر په رستن
بسلطان	به لگه یه کی
بین	روون وئا شکرا
فمن	جاک ی

سته مکار تره	أَظْلَمَ
له وکه سهی	مَمْنِ
بوختان ده کات	افتری
له دژي، له سهر	عَلَى
خودای، په روه رد گاری	اللَّهُ
بوختانی به درو	15 کذبا
به بیره خوټ بینه وه ئه‌ی (محمد) ص	وَإِذْ
گوښه گیر بوون ئه‌وان، خوځیان گوښه گیر بوون	اعتزلتموهم
خوځیان له وشته ش گوښه گیر کرد	وَمَا
که خه لک ده پپه رستن، به خواي هه ژمارده کردن	يَعْبُدُونَ
جگه، ته نیا	إِلَّا
خودانه بی واته خوځیان له خوا گوښ گیر کرد	اللَّهُ
بروځن، په نا ببه نه	فَأَوْوَا
بو	إِلَى

ئەشكەوتەكە، ئەشكەوتى ^ۋ	الكهف
دەينىرىن، پەرت و بىلاوى دەكات	ينشر
بوئىو، ئەى يارانى ئەشكەوت	لكم
خوداى ئىو	ربكم
لە	من
بەزەىى خۆى، مېهرى خۆى	رحمته
ئامادە دەكات، ئامادە سازى دەكات	ويهبى
بوئىو	لكم
لە	من
فەرمانى ئىو	أمركم
ئەوھى سودى لى ^ۋ وەرەگىرىت	مرفقا 16
تۆدەتدیت، دەتېنى	وترى
رۆژ، خۆر	الشمس
لەوكاتەى، لەودەمەى	إذا
هەللات، بلىند دەبوو	طلعت
لاى دەدات، دەترازا	تزاور
لە	عن

ٺهشكهوٽه كه، ٺهشكهوٽي ٺهوان ٽييدا	كهفهم
بوون	
دهچوو	ذات
لاراستي، لاي راسته	اليمن
ههركاتي	واذا
رؤژئاوادهبوو، لهواني لادهدا	غربت
لادهكهويٽ، لهوان رهد دهبوو، دهٽرازا	تقرضهم
دهچوو	ذات
لاي چهپ	الشمال
لهحاليٽدا	وهم
لهئيوه	في
ناوهندي، لهقورنيچكه كي بوون	فجوة
لهٺهشكهوٽي	منه
ٺهم، ٺهمه	ذلك
له	من
بهلگهكاني	ايات
خودايه، پهروهردگاريه	الله

ههركهسيك	من
رېنمای بکات	يهد
خودا، پهروهردگار	الله
ئهوکهسه	فهو
رېی خو دودوزيتهوه	المهند
ههركهسيك	ومن
گومرایی	يضل
ههريز لهمهودوا	فلن
بهدهست توناگات ئهی (محمد)ص	تجد
بوئهوکهسه	له
سهرپه رشتکاریکی، مشوگیر، خوشهويست	ولیا
رېگای راست نادوزيتهوه، کهسی که رېگای راست نیشان بدات	مرشدا 17
توواتیده گهی لهوان	وتحسبهم
ههشیارن، بهخه بهرن	ایقاظا
له حالیکدا ئهوان	وهم

خه‌وتوون، ^٧ نوستوون	رقود
هه‌ر‌گیرو ^٧ وه‌ر‌گیریان ^٧ پییده‌که‌ین	ونقلبهم
به‌لای	ذات
راستدا	الیمین
به‌لای	و‌ذات
چه‌پدا	الشمال
کسوکه‌که‌یان، ^٧ سه‌گه‌که‌ی وان، ^٧ ئه‌وسه‌گه‌ی له‌گه‌لیاندا ^٧ بوو	وکلبهم
دریژی کردبوو	باسط
هه‌ردوو ده‌سته‌کانی، ^٧ هه‌ردوو له‌په‌کانی	ذراعیه
له‌پیش ^٧ ده‌ر‌گای ئه‌شکه‌وتی ^٧	بالوصید
ئه‌گه‌ر	لو
لییان وه‌ده‌ر‌که‌تبای، ^٧ تییان هه‌ر‌نگوتبای	اطلعت
له‌سه‌ره‌واندا	عليهم
پشتت ده‌کردئه‌ی(محمد)ص ^٧	لولیت
له‌وان	منهم
رات ده‌کرد	فرارا

دلت پرده‌بوو	ولمئت
له‌وان	منهم
له‌ترسان	18 رعبا
خه‌واند بومان، ئابه‌وشیوه‌یه	و كذلك
زیندوو مان کردنه‌وه	بعثناهم
بوئه‌وه‌ی پرسیار له‌یه‌کتری بکه‌ن	لیتساءلوا
له‌نیوان خو‌یاند‌ا	بینهم
گو‌تی	قال
قسه‌که‌ریک، وته‌بیژیک	قائل
له‌وان	منهم
چه‌نده	کم
ئیوه‌ ماینه‌وه	لبثتم
ئه‌وان گو‌تیان	قالوا
ماینه‌وه	لبثنا
روژیک	یوما
یان	أو
هه‌ندیك	بعض

رُؤژ یانی رُؤژیکِی ته‌واو نه‌بوو	یوم
گوتیان	قالوا
په‌روه‌رد گاری ئیوه	ربکم
زاناتره، شاره‌زاتره، ئاگادارتره	أعلم
به‌ئه‌ندازه‌یی	بما
مانه‌وه‌ی ئیوه	لبثتم
ئیوه بنیرن، ره‌وانه بکه‌ن	فابعثوا
یه‌کیک له‌ئیوه، یه‌کیکتان له‌ئیوه	أحدکم
به‌پاره‌ی خوٚتان، به‌پولی خوٚتان	بورقکم
ئه‌و پاره‌یه‌ی	هذه
بوٚلای	إلی
شاری	المدينة
بابه‌وردی سه‌یربکات، ئه‌وه‌ی خواردن	فلینظر
دینیت	
کی له‌خه‌لکی شاره‌که	أیها
پاکتره، هه‌لال تره، ده‌سته‌وا‌ی پاکه‌و	أزکی
ئیمانداره	

له‌رووی خواردنه‌مه‌نیه‌وه	طعاما
بوئیه‌ بینى	فلیاتکم
هه‌ندی‌ک خواردنه‌مه‌نى	برزق
له‌ خواردنى پاک	منه
بابه‌نیه‌نى برّوا، به‌نه‌رمى	ولیتلطف
وه‌نه‌که‌س	ولا
هه‌ستى پى نه‌کات	یشعرن
به‌ئیه	بکم
هیچ که‌سیک	أحدا
به‌راستى پیاوی ده‌سه‌لات له‌وکاته‌دا	إنهم
ئه‌گه‌ر	إن
به‌ده‌ر بکه‌ون، بتانیه‌نن	یظه‌روا
له‌سه‌ر ئیه	علیکم
به‌ردبارانتان ده‌که‌ن	یرحجوکم
یان ده‌گیرنه‌وه یان ده‌تانگیرنه‌وه	أویعیدوکم
له‌بو گه‌لى خو‌یان، له‌بو‌دینه‌ی خو‌یان	فی ملتهم
هه‌رگیز	ولن

سەرکه‌وتوو نابوون، نابن	تفلحوا
له‌وکاته‌ی، له‌وده‌مه‌ی	إذا
هه‌رگیز وه‌رگیز وه‌مه‌یشه‌یی	أبدا
هه‌روه‌ک خه‌واندمان زیندوو مان کردنه‌وه	20 وكذلك
پێمان نیشان‌دان، خه‌لکێک چوو ته‌ماشایان بکات	أعثرنا
به‌سه‌ر یارانێ ئه‌شکه‌وت	عليهم
بو‌ئه‌وه‌ی چاک بزانی، شاره‌زابین بو‌یان مه‌علوم بێت	ليعلموا
به‌راستی	أن
به‌لێنی په‌روه‌ردگار	وعد الله
راسته‌، وه‌کو‌خۆیه‌تی	حق
به‌راستی	وأن
رۆژی دوا‌یی	الساعة
هیچ گومان‌ی	لاریب
تیدا نیه (له‌ رۆژی دوا‌یی)	فيها

لهوده مه‌ی (به‌بیره خوٚت بینه وه ئه‌ی محمد) لهوکاته‌ی	إِذْ
کی‌شه‌یان لی ٚ په‌یدا بوو خه‌لکه‌که	يَتَنَازَعُونَ
له‌نیوان خو‌یاندا	بَيْنَهُمْ
سه‌باره‌ت به‌فه‌رمانی خو‌یان	أَمْرَهُمْ
هه‌ندیکیان گو‌تیان	فَقَالُوا
دروست بکه‌ن	ابْنُوا
له‌سه‌ر ئه‌وان	عَلَيْهِمْ
شو‌ینی گه‌شتیاری	بَنِيَانَا
خودای وان، ئه‌وان	رَبَّهُمْ
شاره‌زاتره، زاناتره، ئاگادارتره	أَعْلَمُ
به‌وان	بِهِمْ
گو‌تی	قَالَ
ئه‌وانه‌ی	الَّذِينَ
زال ٚ بوون، سه‌رکه‌وتن، بالاده‌ست بوون	غَلَبُوا
له‌سه‌ر	عَلَى

کاری وان، فەرمانی وان، برپاری خه‌لکی دیکه	أمرهم
بیگومان ئیمه دروست ده‌که‌ین	لنتخذن
له‌سه‌ره‌واندا	عليهم
شوینی خوا په‌رستی	مسجدا
له‌مه‌ودوا خه‌لک ده‌لین	سيقولون
یارانی ئه‌شکه‌وت سی بوون	ثلاثة
چواره‌مینیان	رابعهم
سه‌گه‌که‌یان بووه	کلبهم
ده‌لین	ويقولون
پینج بووینه	خمسة
شه‌شه‌مینیان	سادسهم
سه‌گه‌کویان بووه	کلبهم
به‌رداتی تیده‌گرن، ره‌جم کردن، به‌ردابه‌تاریکایی وه‌ده‌نین	رجما

بالغیب	نادیاری، پنهانی، به تاریکی
ویقولون	دهلین
سبعة	هاوهلانی ئەشکهوت چهوتن
وثامنهم	ههشته میان
کلبهم	سه گه که یان بووه
قل	بلی ئەی (محمد) (ص)
ربی	پهروه رینی من
أعلم	شاره زاتره، زاناتره، ئاگادارتره
بعدتهم	به ژماره ی ئەوان، ئاخۆ ژماره یان چهنده
مايعلمهم	خهلك ژماره یان نازانن
إلا	مه گهر، ته نها
قلبك	که میك له خهلكی نه ییت
فلا	نه که ییت
تمار	کیشه کیش بکه ییت ئەی (محمد) (ص)
فيهم	سه بارهت به یارانی ئەشکهوت
إلا	مه گهر
مرء	دهمه قالیه کی، مشت و مریکی

ظاهرا	ئاشکرا نه یت
ولا	نه که یت
تستفت	داوای زانیاری نه که یت داوای فتوا بکه یت
فهم	سه بارهت به یارانی ئەشکهوت
منهم	له بی باوه ران له خه لکی
أحد	22 له هیچ که سیک داوانه کیت
ولا	نه که یت
تقولن	بلیت
لشیء	بوشتیک
انی	به راستی من
فاعل	دهیکهم، ئەنجامی دهدهم
ذلك	ئەوشته، هه رکاریک بیت
غدا	23 به یانی، رایده پهرینم
إلا	مه گهر، ته نها
أن	ئەگه لا، لهودوا
یشاء	حه زبکات

پهروەردگار	الله
بale یادت بی، له یاد نه که ی، له بیره وهریت بیت	ءاذکر
پهروەردگاری خوټ	ربك
ههركاتی، له وده مه ی	إذا
له بیرت چوو، له یادت کرد	نسیت
بلی ئه ی (محمد) (ص)	وقل
به شکوم، نزیکه	عسی
له مه ودوا	أن
رینمایم ده کات، رینگام نیشانده دات	یهدین
پهروەردگاری من	ربی
بو نزیک تر	لأقرب
له	من
له مه	هذا
له رینمایی کردن وری پیشان دان له لایه ن خوداوه	24 رشدا
مانه وه: یاران ی ئه شکه وت	ولبثوا

له ناو	فی
ئەشکەوتی خویندا	کھفھم
سی	ثلاث
سەد	مئة
سال	سنین
زیادیان کرد، پتریان کرد، زیاتربوو	وازدادوا
نۆسالی دیکە	تسعا 25
بلی ئەی (محمد) (ص)	قل
پەروەردگار	الله
زاناترە، شارەزاترە، ئاگادارتەر	أعلم
بەوئەندازەیی، بەوماوەیی	بما
ئەوان مانەو	لبثوا
بۆ خودایە واتا مولکی ئەوان	له
نادیار وپەنھانەکانی	غیب
ئاسمانەکان و	السموات
زەویی	والأرض
ئای کەچەندە پەروەردگار بینەرە	أبصره

ئاي پەروەردگار چەند بيسەرە	وَأَسْمِعْ
نيە	مَا
بۆخەلکی ئاسمان وزەوی	لَهُمْ
لە	مِنْ
جگە لەوەی، جگە لە خودای	دُونَهُ
لە	مِنْ
مشورخۆریک، دۆستیک، خۆشەویستیک	وَلِي
نەکەیت پەیدا بکەیت، پەیدا مەکە	وَلَا
هاوبەش، بریارمەدە	يَشْرِكْ
لەنیو	فِي
بریارەکانی خداوەند، یاساکانیدا	حُكْمَهُ
هیچ کەسیک	أَحَدًا
بخوینەووە ئەی (محمد) (ص)	وَاتْلُ
ئەوشتە	مَا
بەسروش هاتیە، نیگا وەحی	أَوْحَى
بۆلای تو	إِلَيْكَ

له	من
په رتووک، په رتوکی	کتاب
په روه رد گاری تو	ربك
هیچ که سی ^۷ توانای گوړینی په رتووکې خودای نیه	لامبدل
بووشه کانی، بوقسه کانی	لکلماته
هه رگیز	ولن
ده ستت ناکه ویت ئه ی (محمد) (ص)	تجد
جگه له خودای	من دونه
په ناگه، شوینیک ^۷ که بیکه یته په ناگه ی خوت	27 ملتحدا
ده رونی خوت	نفسك
له گهل ^۷	مع
ئه و که سانه ی	الذین
بانگی ده که ن، ده پارینه وه، هاوارده که ن	یدعون

پهروهرینى خوځان	ربهم
به يانېان، بهرهبه يانېان	بالغدة
ئيواران، دهمه وئيواران	والعشى
ئەوان دهخوازن، ده يانه ویت	يردون
ره زامه ندى خودا	وجهه
نه كه یت	ولا
وهرمه گيره، هه لمه گره	تعد
چاوه كانى خوت	عيناك
له باوه پرداران	عنهم
دهخوازيت ئه ی (محمد) (ص) مه به ستت بیت	ترید
دیمه نى جوانى	زينة
ژیانى	الحياة
دونیاى	الدنيا
نه كه یت	ولا
گوى رایه لى بکه یت، گوى بده یت	تطع
بوکه سیك	من

بی ٲاگامان کردووه	أغفلنا
دلی ٲه وکسه	قلبه
له، دوورمان کردووه	عن
یاده وهری ٲیمه، بیره وهری ٲیمه	ذکرنا
ٲه وکسه به دواي	واتبع
ٲاره زووی خوئی داکه تیه	هواه
له ٲیشدا ٲه وکسه	وکان
کاری وی، ٲیشی ٲه وکسه بریتی بوو له وهی که	أمره
گوئی به راست نه ده دا	فرطا 28
بلی ٲهی (محمد) (ص)	وقل
ههرچی راستی ههیه	الحق
له لایهن	من
پهروه رینی ٲیوهیه	ربکم
جاهه رکه سیک	فمن
حه زده کات، ده خوازیت	شاء
باباوه ر ٲینیت	فلیؤن

هه رکه سیک	ومن
حه زبکات، ده یه ویت	شاء
باباوه رنه ینیت، باسم نیه به باوه ری ئه وکه سه ی که باوه ردینی وه باسم نیه به وکه سه ی که باوه ر ناینی	فلیکفر
ئیمه	إنا
ئاماده مان کردووه	أعتدنا
بوسته م کاران	لِلظالمین
ئاگریک	نارا
ئه و ئاگره که ماروی داوه، ده وری داوه	أحاط
به بی باوه رداران	بهم
په رژین، ئاگرده ورییا نداوه	سرادقها
ئه گهر	وإن
داوای ئاو بکه ن، هاوار بکه ن بو ئاو له تینوه تیدا	یستغثوا

يغاثوا	ٽاو دهرين
بماء	بهٽاوه ڪي
ڪالمهل	وه ڪ مسي تواو
يشوي	ده ڪولينِي
الوجوه	دهم وچاويان
بئس	خراپ ترين
الشراب	خواردنه وهيه، لههه موو خواردنه وهيه ڪ خراپتره
وساعت	ٽاگره ڪهش خراپتره
مرتقا	29 پال لهه سهرده داته وه ڪ (باليف) پال لهه سهر ٽاگره ڪه داته وه
إن	بهراستي
الذين	ٽهو ڪه سانهي، ٽهوانهي
عامنوا	باوهردارن، باوهريان هيٺاوه

وَعَمَلُوا	ئەوانەى کردەوہى
الصَّالِحَاتِ	چاکیان کردبى
إِنَّا	بەرەستى ئیمە
لَا نَضِيعُ	بەفیرۆ نادەین
أَجْرَ	پاداشتی
مِنْ	ھەرکەسیک
أَحْسَنَ	باش بکات، چاک بکات
عَمَلًا	لەرۆوى کردەوہ
أَوَّلُكَ	ئەوجۆرە کەسانە
لَهُمْ	بۆیان ھەيە
جَنَاتٍ	چەندین باخات
عَدْنٍ	ناوى باخاتە کە بەنیوى (عدن) ە
تَجْرِي	دەرپوات، روبرارە کان دەرپۆن
مِنْ	لە
تَحْتِهِمْ	ژیر ئەوباخانە
الْأَنْهَارِ	رۆوبارە کان
يَحْلُونَ	خشلیان لەبەردە کریت، دەرپازینریتەوہ

له ناو باخاته كان، له ناو باخه كاندا	فيها
له	من
چهندين بازنه، ده زين	أساور
له	من
زيرى	ذهب
ئهوانه له بهرده كهڻ	ويلبسون
جليكى	ثيابا
سهوز	خضرا
له	من
چينى ژيره وهى ئاوريشمى ئهستوره	سندس
چينى سهروه وهى ئاوريشمى تهكه	واستبرق
ئهوان چالياندايتهوه	متكئين
له ناو ئهوباخانه	فيها
له سهر	على
كورسى يه، كورسياندا	الأرائك
باشترين	نعم
پاداشتي ههر ئه مه يه	التواب

خوشترين وياشترين كورسين	وحسنت
بۆله سهر پالڊانه وه	مرتقا 31
به نموونه بهينه وه	واضرب
بوخه لكى	لهم
نموونه ي	مثلا
دوو پياو	رجلين
گيرامان، دروستى كرد، دامانى	جعلنا
بويه كيک لهم دوو پياوانه	لأحدهما
دوو باخ ههردوو كيان	جنتين
له	من
دارميو بوو	أعناب
دهورى ههردوو باختمان دابوو	وحفناهم
به دارى خورما	بنغل
گيرامان، دروستان كرد	وجعلنا
له نيوان ههردوو باخاته كاندا	بينها
كشتوكالى، زراعت	زرعا 32

ههردووک	کلنا
لهباخهکان	الجتین
پی گهیی، گهیشته	ئات
بهروبومیان، خواردنی بهروبومیان	اکلها
نه	ولم
که ممان نه کرد	تظم
له بهرو بومه که	منه
هیچ شتیك	شیئا
ئیمه ههلمانده قولاند	وفجرنا
له نیوان ههردوو باخه که دا	خالاها
رووبار، کانیاو	33 نهرا
له پیشدا هه یبوو	وکان
بووی، بویه کیك له ودوانه	له
جووری دیکه له سهروهت وسامان جگه له سهروهت وسامان	ثمر

گوٽی خاوه نی باخه که	فقال
بوهاورپیکهی، دوسته کهی	لصاحبه
له حالیکدا ئه وخواهن باخه	وهو
گفتوگوئی له گهل هاورپیکهی ده کرد	يحاوره
من	أنا
پتر، زیاتر	أكثر
له تو	منك
سهروه تم ههیه	مالا
باشتر، چاکتر	وأعز
که سم ههیه، مندالم ههیه	34 نفرا
چووه ناو، چووه ژوور	ودخل
باخی خوئی	جنته
له حالیکدا ئه وکه سه	وهو
سته م کاربوو	ظالم
بوده روونی خوئی	لنفسه
گووتی	قال
واتی ناگهم، گومان نابهم	مأظن

هه‌رگیز تیڤ بچی	آن تبید
ئه‌وباخه	هذه
قهت، هیچ کاتیڤ، هه‌میشه قهت قهت	35 أبدا
واتی ناگه‌م	وما أظن
رۆژی دوایی	الساعة
هه‌ییت	قائمة
بیڤگومان ئه‌گه‌ر له‌مه‌ودوا	ولئن
بگێر دریمه‌وه	رددت
بو‌لای	إلی
په‌روه‌ردگاری خۆم	ربی
وه‌ده‌ستم ده‌که‌ویت، پیم ده‌بریت	لأجدن
ده‌مبیت	
باشتر	خیرا
له‌وباخه‌ی که‌ئیس‌تاهه‌مه	منها
پاشه‌ رۆژ، هه‌میشه‌یی	36 منقلبا
گووتی	قال

له	بوٚى باوهږه که
صاحبه	هاوهلی بی باوهږه که واته باوهږداره که به بی باوهږه که ی گوت
وهو	باوهږداره که
یحاوره	گفتوگو ی له گهل بی باوهږه که ده کرد
اکفرت	تایا بی باوهږی، باوهږت نیه، سپله ی
بالذی	به و په روه رد گاره ی
خلقك	توی ئا فراندووه، توی دروست کردووه
من	له
تراب	گری، خوٚلی
ثم	له پاشان
من	له
نظفة	دلپه ئاوه کی
ثم	له پاشان
سواك	ریکی خستیت
رجلا	کردی به پیاو به وشپوهیه
لکنا	به لا ئه وهنده ههیه من به پیچه وانهی تو

بیرده که مه وه	
ته نه ها هه ره وه	هو
پهروه رد گاره	الله
پهروه رد گاری منه، پهروه ری نی منه	ربی
هاوبه شی پهیدا ناکه م	ولأشرك
بو پهروه رد گارم، بو پهروه ری نیم	بربی
هیچ که سیك ناکه م به هاوبه ش	أحدا 38
ده بوایه، خو ز گه، خو زیا	ولولا
هه ر له و کاته ی	إذ
ده چو یته	دخلت
نیو باخه که ت	جنتك
گو تبات	قلت
هه رچی خودا هه ز بکات هه ره وه ده بی ت	ماشاء الله
هیچ هی ز نیه	لاقوة
مه گه ر، ته نه ها	إلا
هی زی خودا نه بی	بالله

ئەگەر	إن
دەتبیینی	ترن
من	أنا
كەمتر	أقل
لەتۆ	منك
مالوو سامانم ھەيە، پارەو پولم ھەيە	مالا
مندالم ھەيە، رۆلەم ھەيە	39 وولد
بەشكوم، كى نالى، نزيكە دوورنيە	فەسى
پەروەرىنم	ربى
لەمەودوا	أن
پيم بېخشيت، پيم كەرەم كات	يؤتين
باشتر	خيرا
لە	من
باخى تۆ	جنتك
پەروەردگارم بئيريت	وبرسل
بۆسەر باخى تۆ	عليها
ھەورە تريشقە	حسابانا

له	من
ئاسمانی ^۷	السماء
خودا بیگیڙی باخه کهت	فتصبح
به ده شتایه کی، به زهویه کی	صحیدا
رپوت، بی ^۷ باخ، بی ^۷ دار بی ^۷ سهوزایی	زلقا 40
یان خودا بیگیڙی	أوبصبح
تاوی باخه که	ماؤها
له زهوی رپو و بچیت، نقوم بیت	غورا
هه رگیز	فلن
تو ناتوانی	تستطیع
بو ^۷ ئاوی ^۷	له
داوای بکهی بی گیڙیهوه	طلبا 41
گه مارو ^۷ دلاوه، دهوردراوه	وأحیط
به باخه کهی، میوه جاته کهی	بثمره
وای لیها تبوو	فأصبح
بی ^۷ باوه ره که لی ^۷ کی دهدا	یقلب
هه ردوو دهسته کانی	کفه

له سهر	علی
ئهو ماله ی	ما
مه سروفی کردبوو، خه رچی کردبوو	أنفق
له وباخه ی	فیها
ئهو باخه	وهی
کهوته خواره وه	خاویة
له سهر	علی
سه رکاره کانی	عروشها
بی ^ی باوه ره که ده یگوت	ویقول
خوز گه، هاوار بوخوم	یالیتی
هاوبه شیم دانه نایا	لم أشرك
بو پهر وه رد گارم	بربی
هیچ که سیک ^ی	أحدا
نه بوو	ولم
له پیش دا	تکن
بو ئه و پیاوه	له

گروپیك، دهسته یه ك	فئة
هاوکاری بکهن، له سهری بکه نه وه	ينصرونه
له	من
جگه	دون
په روه رد گاری	الله
نه بوو	وما
له پيش دا	كان
كه سيك هاوکاری بكات، سهري ييخيت	منتصرا 43
له وشوينه دا رږوژي دوايي	صنالك
سهر كه وتن، سهر په رشتي كارو باري	الولاية
خه لكی	الله
هی خودايه	الحق
سهر خستنی راستی	هو خير
ته نها خودا	ثواب
بو پاداشت كردن	وخير
باشترینیانه	عقبا 44
بو سزادان	

واضرب	تو ٽهي (محمد) (ص) هه ٿده وبهينه وه
لهم	بو خه لکی
مثل	نموونه ی
الحياة	ژیانی
الدنيا	دونیا ی
کماء	وه کو ٽاویک وایه
أنزلناه	ٽیمه دامان به زانديیت
من	له
السماء	ٽاسمانی
فاختلط	ٽیکهل بی، شین بی
به	به هو ی ٽهو ٽاوه ی
نبات	شینای
الأرض	زه وی ی
فأصبح	بگه ریٽ ٽهو شینایانه
هشما	ووشک و ورد، وردو خاش
تذروه	ته رت و بلاوی بکات

الريح	با، ره شه با
وكان	له پيش دابوو
الله	خودا
على	له سهر
كل	هه موو
شيء	شتيک
مقتدرا	تواناي هه يه
45	
المال	مال
والبنون	مندال، روله
زينة	جواني
الحياة	ژياني
الدنيا	دوونيایي نيه
والبافيات	ئهو شتانه ي که ده مينيته وه
الصالحات	له کرده وه ي چا که کان
خير	باشتره
عند	له لای، له لایهن
ربك	پهروه ريئي خوٚت باشتره له مال و مندال

له‌رووی پاداشته‌وه	ثواب
ههم دیسان باشتره	وخیر
له‌رووی ئاواته‌وه، له‌رووی هیواوه	46 أَمَلَا
رۆژی دوایی ئه‌ورۆژه‌یه	ویوم
لی ده‌خورپن به‌ئاسمانیدا	نسیر
چیا‌یه‌کان، شاخه‌کان	الجبال
تۆده‌بینی ئه‌ی محمد ص	وتری
زه‌وی	الأرض
ئاشکرایه، دیاره	بارزة
خه‌لکی کۆده‌که‌ینه‌وه	وحشرناهم
غهدر ناکه‌ین	فلم نغادر
له‌خه‌لکی	47 منهم
هیچ که‌سیک	أحد
خه‌لک نیشان ده‌درین	وعرضوا
بۆسه‌ر	علی
په‌روه‌رینی خۆت	ربك
پۆل پۆل، به‌ریز	صفا

سویند به خودا بهراستی	لقد
ئیوه هاتن بولای ئیمه، ئیوه گهراڼه وه بولای ئیمه	جئتمونا
ههروهك، بهوینهی	كما
ئیوه مان دروستکرد	خلقناكم
یه كهه، كاتی له دایك بوون	أول
جار، كه رهت	مرة
ئیوه به درو تیگه یشتن لیک دانه وه تان بهوشیوه یه بوو	بل زعمتم
كه له مه و دوا هه رگیز	ألن
ناگیرین، دیار ناكه یین	نجعل
بوئیوه	لكم
كاتیكى دیاریكراو، به لێنتان پى ناده یین	48 موعدا
دهدریته وه، داده ندریت	ووضع
دهفته ری كرده وه كان	الكتاب
تو ئه بینى ئه ی (محمد) (ص)	فتری
تاوان باران	المجرمین

ده ترسین	مشفقین
له ئه و شته ی	مما
له ناو ئه و شته دان که تاوان کردنه	فیه
ده لین	ویقولون
ئه ی، هوهاوار بو ئیمه	یاویاتنا
عه جائیب ئه مه چیه	مال
بو ئه و	هذا
ده فته ری کرده وه	الکتاب
خه در ناکات	لا یغادر
نه شتیکی بچوک	صغيرة
نه شتیکی گه وره	ولا کبيرة
ته نها، مه گهر	إلا
سه ر ژمیری ده کات	أحصاها
ده ستیان ده که ویت	ووجدوا
ئه و شته ی ئه نجامیاندا یه	ماعلوا
له بهر ده ستیان دایه	حاضرا
سته م ناکات	ولا یظلم

پهروه ریټ	ربك
له هیچ كه سیک	أحدا
وه بیره خوټ بهینه وه ئه‌ی (محمد)	وإذ
(ص) له وده مه‌ی	قلنا
ئیمه وتمان	للملائكة
بو فریشته کان	اسجدوا
کړنوش بهرن	لأدم
بو پیغه مبه‌ر ئاده‌م	فسجدوا
ئه‌وانیش به کورنوش دا که وټن،	إلا
سوجه‌یان برد	إبليس
ته‌ن‌ها، مه‌گه‌ر	كان
شه‌یتان نه‌بیټ	من
له‌پیش دا شه‌یتان بو بوو	الجن
له	ففسق
په‌ری، جنو که بوو	عن
ده‌رچوو، لایدا	
له، دور که وټه‌وه له	

فهرمانی	أمر
خودای خوئی، په‌روه‌رینی خوئی	ربه
ئایا ئیوه شه‌یتان ده‌گرن	أفتخ‌ذونه
ره‌چه‌له‌کی وی	وذریته
به‌خوشه‌ویست و سه‌ره‌رشتیکار	أولیاء
له	من
جگه‌له‌من	دونی
له‌حالی‌کدا ئه‌وان	وهم
بوئی‌وه	لکم
دوژمنی، سه‌سختن	عدو
خراپ‌ترین	بئس
بو سته‌م کاران	للاظالمین
له‌جیاتی خودا دوژمنیکی وه‌ک شه‌یتان داناوه	50 بدلا
ئاماده‌م نه‌کردن نه‌م کردنه‌هاوبه‌شی شه‌یتان و وه‌چه‌کانی	ماأشهدتهم
بو‌دروست‌کردنی	خلق

ئاسمانه كان و	السموات
زهوى واتا شهيتان له دروستکردنيدا به ژدارى نه کردوو	والأرض
وهنه	ولا
دروستکردنى	خلق
خودى خوشيان	أنفسيهم
نهم کردوو له پيشى ^٧ دا	وماكنت
نهم گرتوه، دام نه نايه	متخذ
ئهوانهى خهلكى گومرا ده كهـن	المضلين
پشتم پى ^٧ نه به ستون	51 عضدا
لهو روژى	ويوم
خودا دهليت ^٧	يقول
ئيوه ئهى خهلكينه بانگ بكهـن	نادوا
هاوبه شه كانى من	شركائى
ئهو هاوبه شانهى	الذين
ئيوه به درو ^٧ به هاوبه شى تيده گه يشتن	زعوهم
وهلا ناده نه وه هاوبه شه كان	فلم يستجيو

بوځه لکي	لهم
ده گيرينن	وجعلنا
له نيوان بي باوهر وهاوبه شه کانياندا	بينهم
به هيلاک چوون	52 موبقا
تاوان باران	المجرمون
ئاگري دوزه خ	النار
دلنيا بوون	فظنوا
به راستي تهوان	أنهم
ده کهونه ناوئاگري	مواقعوها
وه ده ست يان نه کهوت	ولم يجدوا
بوئه وهی له ئاگريان دوور بخاته وه	عنها
شوینیک که پرووی بو وهرچه رخینن، وهر بگيرن	53 مصرفا
سویند به خوا به راستي	لقد
ئیمه وهرمان چه رخان دووه، وهرمان گیرا	صرفنا
له ناو	فی

ئەو	هذا
پەرتووگە، قورئانە	القرءان
بۆخەلكى	للناس
لە	من
هەموو	كل
نمونان	مثل
لەپیشدا بو بوو	وكان
خەلكى، مروڤ	الإنسان
زیاترى، پترى	أكثر
لەهەموو شتیک	شیء
دەمەقالى دەکرد	جدلا 54
هیچ لاری نیه، قەدەغە نییه	وما منع
بۆخەلكى	الناس
لەمەودوا	إن
باوەرپینی، باوەرپینن	یؤمنوا
لەکاتیگدا، لەودەمەیدا	إذ
هاتەلای خەلكى	جاءهم

رېښاندەر	الهدى
لارى نيه خهك داواى ليخوشبوون بكات	ويستخفروا
لهپهروهرينى خويان	ربهم
تهنيا بهربهست ههړئهويه مهگه بهربهست ههړئهويه	إلا
بيتهلاى ئهوان	أن تأتاهم
ياسا	سنة
پيشينهكانى ئهوان	الأولين
يان بيته ريى ئهوان	أويأتاهم
سزاي دواروژ	العذاب
بهچاوى خويان بينن، رووبهروو	55 قىلا
ئيمه نهمان ناردىيه	ومانرسل
نيردراوهكان، پيغهمبهران	المرسلين
تهنيا، مهگه	إلا
موژدهدهرن	مبشرين
ترسينهرن	ومنذرين

دېمه‌قالی ده‌که‌ن	ويجادل
ئەوانه‌ی	الذین
بی باوه‌رن	کفروا
به‌شتی پووج، به‌شتی بی بنه‌ما	بالباطل
بوئەوه‌ی ئەوان لای بیه‌ن	لیدحضوا
به‌هۆی ده‌مه‌قالی، به‌هۆی مشت ومروکیشمه‌ کیشم	به
راستی	الحق
ئەوان ده‌یانگرت	واتخذوا
به‌لگه‌کانی من	ءایاتی
ئەوشتانه‌ی	وما
پی ده‌ترسیندران	أندروا
گالته‌یان پی ده‌کرد، گالته‌جاری، شوخی	هزروا 56
جا چ که‌سیک	ومن
سته‌م کارتره‌	أظلم
له‌ئه‌وه‌که‌سه‌ی	ممن
بیری بخریته‌وه، یاده‌وری بکریت	ذکر

به به لڼه کانی	بئایات
پهروه رینی خوۍ	ربه
ئنجاً پشټی بکات، پشټ بکات	فأعرض
له به لڼه کان	عنها
له بیر بکات، له یاد بکات	ونسی
ئهو شته ی	ما
پی خستبو	قدمت
هه ردوو ده سته کانی	یداه
ئیمه	إنا
گیر امان	جعلنا
له سه ر	علی
دلّه کانی ئه وان	قلوبهم
په رده مان دانا بوو، په رده پو شمان کرد بوو	أکنة
له مه ودوا	أن
تی بگهن، به هو یه وه لی تی ناگهن	یفقهوه
له ناو	وفی

گويچکه کانياندا	ءاذانهم
گرانی هه‌بوو، گوييان گران بوو بون	وقرا
ئه‌گهر	وان
بانگیان بکه‌یت	تدعهم
بو‌لای	إلي
رینمای	الهدی
هه‌رگیز	فلن
رینمایي وه‌رناگرن	یهتدوا
له‌وکاته‌دا، له‌وده‌مه‌دا	إذا
هه‌تاهه‌تای، هه‌میشه‌یی	أبدا
په‌روه‌رینی تو	وربك
زۆر لی‌بورده‌یه	الغفور
خاوه‌نی	ذو
به‌زه‌ییه	الحمه
ئه‌گهر	لو
خودا ئه‌وان بگری‌ت، یان بیه‌وی‌ت	یؤاخذهم

سزایان بدات	
بههوی ئهوتوانانهی	بما
ئهنجامیانداوه، کردوو یانه	کسبوا
بهدلنیا یهوه پهلهی ده کرد	لعجل
بوئهوان	لهم
لهسزا داند	العذاب
نهههری	بل
بیگومان بوئهوان ههیه	لهم
کاتی دیاریکراو	موعد
ههرگیز	لن
دهستیان ناکهویت، چنگیان ناکهویت	يجدوا
له	من
جگه لهخودا	دونه
پهناگه	58 موئلا
ئهمهیه	وتلك
ئاوهدانی	القری
لهناومان بردن	أهلکناهم

له کاتیڤدا	لما
ئهوان سته میان ده کرد	ظلموا
گیرامان	وجعلنا
بۆله ناو بردنی ئهوان	لعهلکهم
کاتیکی دیاریکراو مان بۆداناون	موعدا 59
وه بیره خوۆت بهینه وه ئهی (محمد) (ص) له وده مهی	واذ
گوئی	قال
پیغه مبه ر موسا	موسی
بۆبه ندهی خووی که به ناوی یوشه عی نونی ئه فرای	لفتاحه
کوئنادهم به رده وام هه ر ده رۆم ریگی سه فهر ده گرمه بهر	لأبرح
تا کو	حتى
ده گه مه	أبلغ
یه کتر گرتنه وهی، پیک گه یشتنی	مجمع
ده ریای فارس وه ده ریای روم یانیش	البحرین

به يه ك گه يشتنى موسا و خدر	
يان ده رۆم، كوئنادهم	أو أمضى
ساله هاى سال، كاتيكي زور	حقبا 60
له كاتيكددا	فلما
ههردوو كيان گه يشتنه	بلغ
شويى يه كتر گرتنى ههردوو دهرياكه	مجمع
له نيوان ههردوو كياندا	بينهما
ههردوو كيان له بيريان كرد	نسبا
ماسى ههردوو كيان، ماسيه كه يان	خوتهما
ماسيه كه گرتيه بهر	فاتخذوا
ريگاي خو	سبيله
بوئيو	فى
دهريا	البحر
به ريگا گرتنه بهر	سربا 61
له كاتيكددا	فلما
ههردوو كيان پهريى دووركه وتنه وه	جاوزا
له وده رياه	

قال	مووسا گوتی
لفتاه	بۆ خزمه تکاری خوئی
ءایتنا	بوّمان بینه
غداءونا	خواردهمه نی
لقد	به راستی
لقینا	ئیمه گه یشتین
من	له
سفرنا	گه شتی ئیمه
هذا	ئهم گه شته یه
نصبا	ماندوو بووین و برسی بووین، هیلاک بووین
قال	خزموت کاره که گووتی
أرأیت	ئایا نه تبینی ئهی مووسا
إذ	له وده مه ی، له وکاته ی
أوینا	مابوینه وه
إلی	له لایهن
الصخرة	به رده که ئه و به رده ی تو پالت پی دابوو

نووستبوی	
بهراستی من	فانی
له بیرم کرد، له یادم کرد	نسیت
باسی ماسیه کهت بو بکه م	الحو ت
نیه	وما
له یادی بردمه وه	أنسانیه
مه گهر، ته نها	إلا
شهیتان نه ییت	الشیطان
له مه ودوا	أن
بو ئه وه ی باسی بکه م، له بیرم یته وه یته وه یادم	أذکره
ماسی یه که گرتیه بهر	واتخذ
رینگای خو ی، رچکه ی خو ی	سبلیه
بو نیو	فی
ده ریای	البحر
موسا سه ری سورما	عجبا
موسا گو تی	قال

زیندوو بوونهوهی ماسی	ذلك
شتیکه	ما
ئیمه له پێشدا	کنا
به‌دوای داده‌گه‌راین، هه‌ر ئه‌وه‌یه مه‌به‌ستمانه	نبغ
هه‌ردووکیان گه‌رانه‌وه	فارتدا
له‌سه‌ر	علی
شوینی پی‌ی کانی خویندا	ءاٲاره‌ما
به‌دوای یه‌کدا رو‌یشتن	قصصا 64
هه‌ردووکیان دیتیان‌وه	فوجدا
به‌نده‌یه‌ک	عبدا
له	من
به‌نده‌کانی ئیمه	عبادنا
ئیمه پیمان به‌خشیبوو به‌وبه‌نده‌یه	ءاتیناه
به‌زه‌یی خودا، وه‌حی وپیغه‌مبه‌رایه‌تی	رحمة
له	من
لایهن خو‌مانه‌وه	عندنا

فیری ئەو بەندە یەمان کردبوو	وعلماہ
لە	من
لایەن خو مانەوہ، بەزانستیکی تایبەت	لدا
زانست، زانستی تایبەت	علما 65
گوتی	قال
بۆ بەندە چاکە کە، بۆپیاوہ چاکە کە	لە
پیغەمبەر موسا	موسی
ئایا	هل
بەدوات بکەوم، شوینت بکەوم	أتبعك
بوئەوہی، لەسەر ئەوہی	على
لەمەودوا	أن
فیرم بکەیت زانست و زانیاری	تعلمن
شارەزام بکەیت	
لەئەو شتە ی	مما
فیری تو کرایە، زانیاریت ھە یە	علمت 66
رێگای چاکە پی بدۆزیتەوہ	رشدا
پیاوہ چاکە کە گوتی	قال

بەرپراستی تو ئەى موسا	إِنَّكَ
هه‌رگیز	لَنْ
ناتوانیت، توانای ئەوت نیه	تَسْطِيعُ
له‌گه‌ل مندا	67 مَعِيَ
ئارام بگریت	صَبْرًا
جا چۆن	وَكَيْفَ
ئارام ده‌گریت	تَصْبِرُ
له‌سه‌ر	عَلَى
شتیکى	مَا
گه‌مارۆت نه‌داوه، ده‌ووره‌ت نه‌داوه	لَمْ تَحْطَ
به‌وشته‌ى	بِهِ
پسپۆریت تیدا نیه	68 خَبْرًا
موسا گووتى	قَالَ
له‌مه‌ودوا تو‌منت ده‌ست ده‌که‌ویت	سَتَجِدْنِي
ئه‌گه‌ر	إِنْ
حه‌زبکات، بیویت	شَاءَ
خودا	اللَّهُ

ٲارام ده گرم	صابرا
وهنه	ولا
سه ريچي ده كه م	أعصى
بوٲو	لك
هيچ فه رمانيك	أمرأ 69
پياوه چاكه كه گوتي	قال
ئه گهر	فإن
به دواي من دا كه وتي، شوينم كه وتيت	اتبعتنى
نه كه يت	فلا
پرسيارم لي بكه يت	تسألنى
سه باره ت، ده ربارهي	عن
هيچ شتيك	شيء
تاكوو	حتى
خوم باسي ده كه م	أحدث
بوٲو	لك
له وشته ي	منه
به شينه ي بوٲ باس ده كه م	ذكرأ 70

هەردووکیان رویشتن	موسا و خدر	فانطقا
تا کوو		حتى
کاتیك		إذا
هەردووکیان سوار بوون		ركبا
لە نیو		فی
کەشتی، کەشتیه کی		السفينة
پیاوه چاکه که کەشتی کون کرد		خرقها
مووسا گووتی		قال
ئایا کەشتی کون ده کهین ؟		أخرقتها
بوئه وهی تو بخنکینی		لتخرق
ئەو خەلکە ی لە نیوی دایه		أهلها
به راستی		لقد
کردت، ئەنجامتدا		جئت
شتیکی		شيئا
خراب کاریکی نارەوا، نابووت	71	إقرا
پیاوه چاکه که گووتی		قال
ئە ی		ألم

نهم گووت	أقل
بهراستی تو	إنك
هه رگیز	لن
ناتوانی	تستطيع
له گهل مندا	معى
ئارام بگریت	72 صبرا
مووسا گووتی	قال
لیم مه گره، لیم ببوره	لاتؤاخذنى
به هوئی ئه وشتهی	بما
له یادم کرد، له بیرم کرد	نسیت
وه نه کهیت	ولا
زانباریه کهم له سه ر قورس مه که	ترهقنى
له	من
کاری مندا، که ده مه ویت فیری بيم	أمرى
ته نگه تاوم مه که، لیم توند مه که	73 عسرا
هه ردووکیان رویشتن	فانطلقا
تا کوو	حتى

کاتیڤک	إذا
گه‌یشته، هه‌ردووک گه‌یشته	لقیا
به‌مندالیڤک	غلاما
خدر منداله‌که‌ی کوشت	فقتله
مووسا گووتی	قال
چیت کرد، ئایا کوشتت	أقتلت
ده‌روونیڤک، مروڤیڤک	نفسا
پاک له‌گونا‌هو تاوان	زکوة
جگه‌ له‌وه‌ی، به‌بی ئه‌وه‌ی	بغیر
که‌سی کوشتبی	نفس
به‌راستی	لقد
ئه‌نجام تدا	جئت
کاریڤکی، شتیڤکی	شیئا
ناره‌وا، ناپه‌سه‌ند، نارپک، نابووت	نکرا
حه‌زره‌تی خدر گووتی	قال
ئه‌ی	ألم
نهم گوت	أقل

لک	به تو
إنک	به راستی
لن	هەر گیز
تستطیع	ناتوانیت
معی	له گهل مندا
صبرا	75 ئارام بگریت
إن	ئه گهر له مه ودوا
سألتک	پرسیارم لیکردی
عن	سه بارهت، دهر بارهی
شیء	هەر شتیك، هەر رووداویك
بعدها	له دواى ئه وه
فلا تصاحبنی	مه م كه به هاوړی خوت
قد بلغت	به راستی گه یشیت
من	له
لدنی	لایهن منه وه
عذرا	76 بیانوو، خۆم بیانووم دا به دهستی تو
فانطلقا	ههردووکیان رویشتن

تا کوو	حتی
کاتیڤ	إذا
ههردووکیان چوونه	أتیا
لای خه لکی	أهل
ئاوه دانیه کی	قرية
ههردووکیان داوای خواردنیان کرد	استطعما
له خه لکی ئاوایی	أهلها
خه لکه که مانع بوون	فأبوا
میوان داریان بکهن	أن يضيفوهما
ههردووکیان دهستیان کهوت، بینیان	فوجدوا
له وئاوه دانیه	فيها
دیواره ک	جدارا
ده یویست	يريد
بروخی، بکهوی، ههلبوه شیتتهوه	أن ينقض
خدر دیواره کهی چاک کردهوه	فأقامه
مووسا گووتی	قال
ئه گهر	لو

هزبكه‌یت، بتویستبایه	شئت
وه‌رده‌گریت، وه‌رت ده‌گرت، ده‌تستاند	لتخدن
له‌سه‌ر چا‌کردنه‌وه‌ی دیواره‌که	علیه
پاداشت، کری ^۷	77 اجرا
خدر گووتی	قال
ئه‌مه، ئالیره‌دا، سنوری	هذا
لیک جیابوونه‌وه‌ی، لیک ترازانی	غراق
نیوان من و	بینی
نیوان تو‌یه	وبینک
له‌مه‌ودوا پی‌ت راده‌گه‌ینم	سأنبک
به‌لیک دانه‌وه‌ی	بتأویل
ئه‌وشته‌ی	ما
توانات نه‌بوو	لم تستطیع
له‌سه‌ر ئه‌وشته‌ی	علیه
ئارام بگریت	78 صبرا
ئه‌و، بو‌دابه‌شکردن به‌کار ده‌هینریت	أما

که‌شتیه‌که، ئەو‌که‌شتیه‌ی سواری بووین وه‌عه‌ی‌بدارم کرد	السفينة
له‌پیش دا بوو بوو	فکانت
هی هه‌ندیک هه‌زاران بوو	لمساکیت
کاریان ده‌کرد، کار‌که‌ر بوون	یعملون
له‌نیو	فی
ده‌ریادا	البحر
ویستم، خواستم، نیازم وابوو	فأردت
له‌مه‌ودوا	أن
عه‌یب داری بکه‌م	أعيبها
هه‌بوو، له‌پیشدا	وكان
له‌دوای ئەوان	وراءهم
پادشایه‌ک، ده‌سه‌لات داریک	ملك
ده‌یبرد، زه‌وتی ده‌کرد ده‌یستاند، بو‌سو‌غره‌ی ده‌برد	يأخذ
هه‌موو	كل
که‌شتیه‌ک	سفينة

زەوتی دەکرد ولییان دەستاند	79	غصبا
بو بەشکردن وریزکردن بە کاردیت		وأما
ئەهی منداڵە که		الخلام
لەپیشدا بوو بوو		فکان
دایک و باوکی ئەو منداڵە		أبوه
بروادار بوون		مؤمنین
ئیمە ترساین، مەترسیمان هەبوو		فخشینا
لەمەودوا		أن
پیش چاوی دایک و باوکی خۆی داپۆشی		یرهقههما
بەهۆی سەرکەشی ولارییهوه		طغيانا
بەهۆی بی باوهریهوه	80	وکفرا
ئینجا ویستمان		فأردنا
لەمەودوا		أن
بەخشینه دایک و باوکی لەجیاتى		ییدھما
ئەومنداڵە		
پەروەرینی دایک و باوکیان		ربهما
مندالیکی باشتەر، چاکتر نەجیب تر		خیرا

لهومنداڤه‌ی که کوشتم، له‌ناوم برد	منه
منداڤیکی بی گوناھ دوور له‌ره‌وشتی خراب	زکاة
نزیك تر	وأمر ب
له‌رووی به‌زه‌یی وسۆزه‌وه	رحما 81
بو‌ریز به‌ندی نموونه‌کان به‌کار دیت	وأما
ئه‌ی دیواره‌که	الجدار
له‌پیشدا بو بوو	فکان
هی دوومنداڤ بوو، هی دوومنداڤان بوو	لغلا مین
دوومنداڤی بی باوک	یتیمین
له‌نیو	فی
شاریدا	المدينة
له‌پیشدا هه‌بوو	وکان
له‌ژیر ئه‌و دیواره	تحتہ
خه‌زینه‌یه‌ک	کنز
بو ئه‌و دوو منداڤه	لهما
له‌پیشدا هه‌بوو	وکان

باوکی ئەو دوومندالانە	أبوهما
پیاو چاک بوو	صالحا
ویستی، نیازی وابوو	فأراد
پەروەرینی تو	ربك
لەمەودوا	أن
دروست ببن هەردوو مندال پێبگەن، چاویان لەبەر دەستی کەس نەبیت	یبلغا
زۆر بەتوانا بن، بەهێز ببن	أسدهما
هەردوو ک مندال دەرینن	ویستخرجا
خەزینەی خویان	کنزهما
رەحم و بەزەیی بوو لەهەرسی رۆوداوە کە	رحمة
لەلایەن	من
پەروەرینی تو	ربك
ئەوێ ئەنجام دا خۆت بینیت	وما فعلته
هەر لەخۆوە ئەنجام نەدا	عن أمری
لەو لیکدانەوێیە بوتم کرد لەهەر سی	ذلك

رڼوداوه که	
لڼک دانه وې	تاویل
ټه وښتانه بوو که	ما
تو نه تده توانی	لم تسطع
له سهر ټه وښته ی	عليه
ټارام بگریت	82 صبرا
پرسپارت لی ټه که ن ټه ی (محمد) ص	ويسألونك
سه باره ت به ، دهر باره ی	عن
ټه سکندهری رڼومی	ذی القرنین
بلی ټه ی (محمد) (ص)	قل
له مه ودوا ده خوینمه وه	سأتلوا
به سهر ټیوه دا	عليکم
سه باره ت به ټه سکندهری رڼومی	منه
بس وخواسی ټه سکندهری رڼومی	83 ذکرا
ټیمه	إنا
پیمن به خشی بوو ، ده سه لا تمان	مکنا
پیدا بوو	

له	بو ٲٲسكه ندهرى رٲٲمى
فى	له سه ر
الأرض	زه ويدا
وعاتينا	ٲٲمان دابوو، ٲٲمان به خشى بوو
من	له
كل	هه ر، هه موو
شىء	شتيڪ
سببا	84 هوكارمان ٲى به خشى بوو
فاتبع	ٲٲسكه ندهر به دواى
سببا	85 هوكاره كه ده گه را
حتى	تاكوو
إذا	له وكاتهى، له وده مهى
بلغ	كه يشته
مغرب	جيگاي ٲاوا بوونى
الشمس	رٲٲزى
وجدھا	ده ستي كه وت رٲٲز، رٲٲزى بينى
تغريب	ٲاوا ده بوو

له نیو	فی
گو میکی، گو مه ئاویکی	عین
قور اودا، شیلو	حمئة
دهستی کهوت، بینی	ووجد
له لایه ن ئه و گو مه ئاوهی	عندها
خه لکیک	قوما
گوتمان، خودا پیی گووت	قلنا
ئه ی، هو	یا
ئه سکه نده ری رومی	ذا القرنین
یان	إما
له مه ودوا	أن
سزایان بده، ئه و گه له	تغذب
یانیش	وإما
بگره بهر، به کار بهینه	أن تتغذ
سه بارهت بهوان	فيهم
چاکه یان له گه ل دا بکه، رینمایان بکه	86 حسنا
ئه سکه ندهر گووتی	قال

بۆدابه شکردن به كاردیت	أما
پۆلینیان ده كهه ههركهسیك	من
ستهه بكات	ظلم
لهمه وودوا	فسوف
ئیمه سزای ئهوكهسه دهدهین	نعذبه
لهپاشان	ثم
دهیگیریتهوه، دهگهریتهوه	یرید
بۆلای	إلی
پهروهردگاری خۆی	ربه
خودا سزای دهدها	فیعدبه
بهسزایهکی	عذابا
ناخۆش	78 نکرا
بهشی دووه میان ههركهسیك	وأما من
کردهوهی	وعمل
چاکی کرد	صالحا
بۆئهوکهسه لهههردوو دونیادا	فله
پاداشتی دهدریتهوه	جزاء

به پاداشتی هه ره چاکه	الحسنى
له مه و دوا پي ده لين	وسنقول
بوئه و كه سه ي كرده وه ي چاك ده كات	له
له	من
فه رمانه كاني ئيوه، ياسا كاني ئيمه	أمرنا
كاري ئاساني پي ده سپيرين	يسرا 88
له پاشان	ثم
ئه سكه نده ر به دواي	أتبع
هو كار دا گه را	سببا 89
تا كوو	حتى
كاتيك، ده ميك	إذا
كه يشته	بلغ
جيگاي هه لاتني	مطلع
روژي	الشمس
روژي بيني	وجدها
هه لدات	تطلع
له سه ر	على

خه لکيکی	قوم
نهمان گيړا بوو	لم نجعل
بو ټه وگه لهی	لهم
له	من
جگه له پروژی	دونها
شتی نه بوو داپوشن، واته به پروژ دا	سترا
ده پوشران	90
ئا بهوشیویه	کذلك
به راستی	وقد
گه مارؤمان دابوو، دهوورمان دابوو	أحطنا
بهوشتهی	بما
له بهردهستی دایه	لديه
پسپوړی، لیزانین، شاره زای	خبرا
له پاشان	ثم
ټه سکه ندهر به دواي	أتبع
هوکار ده گهر	سببا
تاکوو	حتى
	92

کاتیک	إذا
گه‌یشته	بلغ
نیوان	بین
دووچیا	السدين
دهستی کهوت، چنگی کهوت بینى	وجد
له	من
خوارووی ئەو دووچیاiane	دونهما
گه‌لیک، خه‌لیک	قوما
نزیك نه‌بوون	لايكادون
تى بگهن	يفقهون
له‌قسان	93 قولاً
خه‌لکه که گووتیان	قالوا
ئهی، هو	یا
ئه‌سکه‌نده‌ر	ذا القرنين
به‌راستی	إن
یه‌ئجوجو مه‌ئجوج	يأجوج ومأجوج
خراپه‌کاری ده‌که‌ن، گه‌نده‌لکاری	مفسدون

ده‌که‌ن	
له‌سه‌ر	فی
زه‌وی ئیمه‌ دا	الأرض
ئایا	فهل
دانه‌نیین، بگی‌رین، دابنیین، کو‌بکه‌ینه‌وه	نجل
بو‌تو‌ ئه‌ی ئه‌سکه‌نده‌ر	لك
خه‌رجی پا‌ره‌و پولی، مه‌س‌ر‌وفی	خرجا
له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی	على
له‌مه‌وودوا	أن
تو‌بگی‌ری، دروست بکه‌یت، دابنییت	تجعل
له‌نیوان ئیمه‌ و	بینا
له‌نیوان ئه‌واندا	94 و بینهم
به‌ربه‌ست	سدا
ئه‌سکه‌نده‌ر گووتی	قال
ئه‌وشته‌ی	ما
به‌من دراوه	مکنی
له‌وشته‌ی دا	فیه

پهروەردگاری من باشتەر لهپاره وسامانی ئیوه بهمنی داوه	ربی
باشتره	خیر
ئیه هاوکاری من بکه	فأعینونی
بههیزی خوټان	بقوة
دروست ده کهم، ده گیرم درده نیم	أجعل
له نیوان ئیه و	بینکم
له نیوان ئهواندا	وبینهم
شتیکی پۆلاین، باشتەر لهوهی ئیه داوای ده کهن	ردما 95
بۆم بینن	ءاتونی
پارچهینه گهوره	زبر
له ئاسن	الحديد
تاكوو	حتى
له کاتیگدا	إذا
پری کرد	ساوی
نیوان	بین

ئەو دووچىايە لە پارچە ئاسنى گەورە وزە بەلاح	الصدفين
ئەسكەندەر گووتى	قال
ئيوە فووبكەن	انفخوا
تاكوو	حتى
كاتىك	إذا
ئەوەى فووى لى کردووە کردى بە	جعله
ئاگر	نارا
ئەسكەندەر گووتى	قال
مزيكى تواوهم بوينين مزيكى	ءاتونى
بريژم	أفرغ
بەسەرى دا	عليه
مزي تواوہ	قطرا 96
نەيان توانى، يەئجوج و مەئجوج	فما استطاعوا
سەربكەون بەسەر ئەو بەربەستە	أن يظهروه
نەشيان دەتوانى	وما استطاعوا
بو ئەو بەربەستە ئەو بەربەستە كون	له نقبا 97

بکهن	
ٺهسکه ندهر گووتی	قال
ٺهو هیڙو وتوانایه بوډروسکردنی به ربهستی	هذا
بهزه ییه	رحمة
له لایه ن	من
پهروه ردگارم، پهروه ریڼم	ربی
هه رکاتیک	فاذا
هات	جاء
به لینی	وعد
پهروه ریڼم، خودا	ربی
دهی گیرین	جعله
نای هیلیت	ذکاء
له پيشدا به لینی	وکان وعد
پهروه ردگارم راسته قینه یه	ربی حقا
گیرامان، وازمان لی هیناون	وترکنا

هه نديك لهيه ئجوج ومه ئجوج	بعضهم
لهورؤژهي كه دینه دهري	يومئذ
شه پولي ده كه ن پال پيكه وه ده نين	يموج
له نيو	في
هه نديك دا	بعض
فوده كريت	ونفخ
له نيو	في
كه راناي، بوق	الصور
ئيمه ئه وان كوده كه ينه وه بولي	فجمعناهم
پرسينه وه	
بو كو كردنه وه	99 جمعا
دوزه خ	جهنم
له رؤژي دوايي	يومئذ
بو بي باوه ره كان	للكافرين
وه ك وپيشانگايه ك	100 عرضا
ئه وانهي	الذين
له پيشدا بوون	كانت

چاوه کانیان	أَعْيَنَهُمْ
له نیوان	فِي
جوړ کیک دابوون، پهړوکیک دابوون	غَطَاء
دهر باره ی	عَنْ
یادی من، که قور ئانه	ذِكْرِي
لوپیشدا ئهوان بوون	وَكَانُوا
توانای ئهوه یان نه بوو	لَا يَسْتَطِيعُونَ
گوی له قسه کانی من بگرن	سَمْعًا 101
ئایا واگومان ده بهن	أَفْحَسِبْ
ئهوانه ی	الَّذِينَ
بی باوهړن	كَفَرُوا
له مه وودوا	أَنْ
په رستن	يَتَّخِذُوا
بهنده کانی من	عِبَادِي
له	مَنْ
جگه له من	دُونِي
بیان کهن به خو شه ویستی	أَوْلِيَاءَ

وسه‌رپه‌رشتکاری خوځيان	
ئيمه	إنا
ئاماده‌مان کردبوو	أعتدنا
دوږه‌خ	جهنم
بوځي باوه‌ره‌کان، بوځي باوه‌ران	للكافرين
ده‌چنه‌خواري، ده‌بنه‌ميواني داده‌به‌زنه ناوي	نزلا
بلي ئه‌ي (محمد) (ص)	قل
ئايا	هل
پيتان رابگه‌ينم	ننبئكم
به‌وانه‌ي زه‌ره‌ر مه‌ندن	بالأخسرين
له‌رووي کرده وه وه	أعمالا
ئه‌وانه‌ي	الذين
به‌فيروځيان داوه	ضل
هه‌ول وکوښشي خوځيان	سعيهم
له‌نيو	في
ژياني	الحياة
دونيايي	الدنيا

له‌حالیکدا ئەوان	وهم
واتی دە‌گە‌یشتن	یحسبون
بە‌راستی ئەوان	أنهم
باشیان دە‌کرد، چاک بوون	یحسنون
کاری باشیان دە‌کرد	صنعا
تائەم جوۆره‌ کە‌سانە	أولئك
ئەوانە‌ی	الذين
کە‌بی‌ باوە‌رن	كفروا
بە‌بە‌لگە‌مانی	بئایات
پە‌روە‌رینی خو‌یان	ربهم
بە‌گە‌یشتن بە‌روژی دوایی	ولقاءه‌
سەر‌انە‌وه‌، رە‌شبوونە‌وه‌	فحطبت
کرده‌وه‌کانیان	أعمالهم
ئیمە‌ دانانیین، قیامە‌تیان بو‌دانانیین	فلا نقیم
بو‌ئە‌وانە‌	لهم
لە‌روژی	يوم
دوایی	القيامة

پيؤهريان بو دانانيين	105	وزنا
ئەمەيە		ذلك
پاداشتيان		جزاؤهم
دۆزەخە		جهنم
بەھۆي ئەوشتەي		بما
بي باوەر بوون		كفروا
بەھۆي ئەوہي دەيانگرتەبەر		واتخذوا
بەلگەکانی ئيمە		آياتي
نيردراوەکانم ، پيغەمبەران		ورسلي
گالتهجاريان پي دە کرد	106	هزوا
بەرستی		إن
ئەوانەي		الذين
باوەردارن		ءامنوا
کردهوہي		وعملوا
چاک ئەنجام دەدەن		الصالحات
بوونی ھەيە		کانت
بو ئەوجۆرە کەسانە		لهم

<p>باخه‌کان، چەندین باخ</p>	<p>جنات</p>
<p>بەرزترین پلەکانی بەهەشتە بەنیوی فیردەوسە</p>	<p>الفردوس</p>
<p>دەبنە میوانی ئەو باخ و باخاتانە</p>	<p>نزلا 107</p>
<p>لەنیو باخ و باخاتی بەهەشت</p>	<p>فیها</p>
<p>ئەیانەوی لەویش بگوازرینه‌وه</p>	<p>لایغون</p>
<p>لەو باخانە</p>	<p>عنها 108</p>
<p>بۆشوینیکی دیکە</p>	<p>حولاً</p>
<p>بلی ئەی (محمد) (ص)</p>	<p>قل</p>
<p>ئەگەر</p>	<p>لو</p>
<p>لەپیشدا بوو</p>	<p>کان</p>
<p>هەموو دەریاکان</p>	<p>البحر</p>
<p>بەدریژی بکەیتە مەرکەب</p>	<p>مدادا</p>
<p>بۆ وشەکانی بۆزانستی</p>	<p>لکلمات</p>
<p>پەروەردگاری من، پەروەرینی من</p>	<p>ربی</p>
<p>دەبریت، کوّای دیت، نامینی، خەلاس دەبیّت</p>	<p>لنفد</p>

هه موو ده ریاکانی دوونیا	البحر
به رله وهی، پيش ته وهی	قبل
له مه وودوا	أن
ده بریت، ببریت	تفد
وشه کانی، زانستی	کلمات
پهروه رینی من	ربی
ته گهر	ولو
بهینین	جئنا
بهوینهی تهو ده ریاپانهش	بمثله
زیاده وهاوکاری بوئی پیشوو	مددا 109
پییاتن بلی تهی (محمد) (ص)	قل
بهراستی نیه	إنما
من	أنا
ته نیا مروقیکم، ئاده میزادیکم	بشد
بهوینهی ئیوه	مثلکم
نیگا دههینیت پهروه ردگارم	یوحی
بو لای من	إلی

بهراستی نیه	أَنَّمَا
په‌سترای ئیوه، خودای ئیوه	إِلَهُكُمْ
ته‌نیا په‌سترایکی	إِلَه
تاقانه‌یه، یه‌ک دانه‌یه	وَاحِد
له‌کو‌تاییدا، که‌واته هه‌رچ که‌سیک	فَمَنْ
له‌پیشدا، بوو	كَانَ
ئومی‌دی هه‌بی‌ت، هیوای وای‌ت	يَرْجُو
بگات به‌دیداری	لِقَاءِ
په‌روه‌رینی خو‌ی	رَبِّهِ
با ئه‌نجام بدات، بایبکات نه‌وه‌ستیت	فَلْيَعْمَلْ
کرده‌وه‌یه‌کی	عَمَلًا
چاک و‌باش	صَالِحًا
باه‌اوبه‌ش په‌یدا نه‌کات	وَلَا يَشْرِكْ
سه‌باره‌ت به‌خوا په‌رستی	بِعِبَادَةِ
په‌روه‌رینی خو‌ی	رَبِّهِ
هیچ که‌س نه‌کاته هاوبه‌شی خودا له‌په‌رستندا	أَحَدٌ 110

ئاماده‌کردنى : ئه نجام سه‌ردار
ئاماده‌کردنى : ئه نجام سه‌ردار

ئه لايه‌ن : مامۇستارقىب رسول
ئه لايه‌ن : مامۇستارقىب رسول